

אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר
טוב על ישראל ויאמר אליו לא אלהך כי אם אל ארצו ואל מולדתו
אלך ויאמר אל לא תעזב אתנו כי על כן ידעת זנתנו במדבר
והיית לנו לעינים והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב
יהוה עמנו והטבנו לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון
ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה וענין
יהוה עליהם יומם בנסעים מן המנוחה
בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו מושביך
מפניך ובנחה יאמר שובה יהוה רבות אלפי ישראל
ויהי העם כמתאננים רע באוני יהוה וישמע יהוה ויזר אפו ותבער
בם אש יהוה ותאכל בקצה המנוחה ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ותשיק האש ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי
בערה בם אש יהוה והאספסוף אשר בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבטו
גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר זרנו את הדגה אשר נאכל
במצרים זנבם את הקשאים ואת האבטיזים ואת הזעיר ואת
הבצלים ואת השומים ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן
עינינו והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הברדלז שיטו העם ולקטו
וטזזנו ברזים או דכו במדכה ובשילו בפרור ועשו אתו עגור
והיה טעמו כטעם לטיח השימן וברדת הטל על המנוחה לילה
ירד המן עליו וישמע משה את העם בכה למשפוחתיו איש לפתחו
אהלו ויזר אף יהוה מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה למה
הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם
הזה עלי האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר
אלי שיאהו בחזקך כאשר ישא האמן את הילק על הארמה אשר נשבעת
לאבותיו מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבטו עלי לאמר תנה לנו
בשר ונאכלה לא אנו אנכי לגדי לשאת את כל העם הזה כי כבוד
חמני ואם ככה את עשה לי הרגני וא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואם
אראה ברעתי

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבועים איש מזקני ישראל אשר
 ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחזת אתם אל אהל מועד והתיצבו
 שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוזת אשר עליך
 ושמותי עליהם ונשאיו אתך במשא העם ולא תשא אתה לדרך יאל
 העם האמר התקדשו למזוזר ואכלתם בשר כי בנייתם באגני יהוה
 לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר
 ואכלתם לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה
 ימים ולא עשרים יום עד זרש ימים עד אשר ישא מאפנס והיה לכם
 לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותנכו לפניו לאמר למת
 זה ישאלנו ממצרים ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר
 אנכי בקרבך ואתה אמרת בשר אתך להם ואכלו זרש ימים הצאן
 ובקר ישזזט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא
 להם

ויאמר יהוה אל משה הירד תקצר עתה תראה היקר דברי אם לא
 וישא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבועים איש מזקני
 העם ויעמד אתם סביבת האהל וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל
 מן הרוזת אשר עליו ויתן על שבועים איש הזקנים והי כוונת עליהם
 הרוזת ויתנבאו ולא יספו וישארו שני אנשים במזזנה שם האזוז אלדד
 ושם השני מידד ותנז עלתם הרוזת והמה בכתבים ולא ישא האהל
 ויתנבאו במזזנה וירץ הנער וילד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים
 במזזנה ויעץ יהושע בן נון משירת משה מבזריו ויאמר אדני משה
 כלאם ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה לביאים
 כי יתן יהוה את רוזו עליהם ויאסף משה אל המזזנה הוא וזקני
 ישראל ורוזת נסע מאת יהוה ויגז שכלים מן הים וישש על המזזנה
 כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המזזנה וכאמתים על פני הארץ
 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המזזרת ויאספו אדת
 השכלו הממעייט אסף עשרה זמורים וישטזזו להם שטזוז סביבות
 המזזנה הבשר עודנו בין שנייהם טרם יברת ואף יהוה חזרה בעם ויר
 יהוה בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוד
 כי שם קברו את העם המתאויים מקברות התאוד נסעו העם חצרות
 ויהיו בזזרות

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הנשיית אשר לקחז כי